

Οι Ρουμάνοι της διασποράς γιορτάζουν τα Χριστούγεννα στις 7 Ιανουαρίου

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Ενώ στη Ρουμανία γιορτάζουν τα Άγια Θεοφάνεια, οι περισσότεροι Ρουμάνοι της διασποράς ετοιμάζονται να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα την Παρασκευή 7 Ιανουαρίου, σύμφωνα με το μη αναθεωρημένο ημερολόγιο. Αλλά ποιοι και πού είναι αυτοί οι Ρουμάνοι;

Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

Διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

- 1. Ρουμάνοι από τα εδάφη που κάποτε αποτελούσαν μέρος της Ρουμανίας: Βεσσαραβία, Bugeac και Chernivtsi (στη σημερινή Ουκρανία).**

Οι Ρουμάνοι της Βεσσαραβίας και της βόρειας Βουκοβίνας που υπήρξαν – κατά διαστήματα – ενός κράτους Ρουμάνων σε όλη την ιστορία ζουν σήμερα σε δύο

χώρες: τη Δημοκρατία της Μολδαβίας και την Ουκρανία.

Περίπου 3,2 εκατομμύρια Ρουμάνοι ζουν σε αυτές τις περιοχές: 2,7 στη Δημοκρατία της Μολδαβίας και περίπου 500.000 στη Βόρεια Βουκοβίνα και στο Βουγεας.

Οι κύριες περίοδοι κατά τις οποίες οι Ρουμάνοι από αυτά τα ιστορικά μέρη ήταν μέρος του ίδιου ρουμανικού κράτους ήταν η βασιλεία του Μεγάλου Αγίου Στεφάνου και η βασιλεία του βασιλιά Φερδινάνδου.

Για παράδειγμα, το Λευκό Φρούριο , στην περιοχή Βουγεας, στις εκβολές του Δνείστερου στη Μαύρη Θάλασσα, αποτελεί μέρος του Πριγκιπάτου της Μολδαβίας από το 1359. Διευρύνθηκε και ανασυγκροτήθηκε από τον Μέγα Αλέξανδρο της Μολδαβίας το 1407 και από τον Μέγα Άγιο Στέφανο το 1440. Το 1484 κατακτήθηκε από τους Οθωμανούς.

Η επαρχία Βουγεας ήταν τουρκική μέχρι το 1812, οπότε την κατέλαβαν οι Ρώσοι μαζί με την υπόλοιπη Βεσσαραβία. Μεταξύ 1856 και 1878, ένα μεγάλο μέρος του – οι κομητείες Cahul, Bolgrad και Ismail – έγινε ξανά Ρουμανικές.

Το 1918 ο Βουγεας έγινε μέρος της Ρουμανίας, αλλά το 1940 προσαρτήθηκε από την πρώην Σοβιετική Ένωση. Μεταξύ 1941 και 1944 ο Βουγεας επέστρεψε στη Ρουμανία, αλλά το 1944 καταλήφθηκε ξανά από τους Σοβιετικούς. Το 1991, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, η επαρχία παρέμεινε μέρος της Ουκρανίας.

2. Ρουμάνοι που δεν ήταν ποτέ μέρος του ρουμανικού κράτους, αλλά μιλούν τη ρουμανική γλώσσα και σχηματίστηκαν ως έθνος στη συμβολή μεταξύ του διευρυνόμενου ρουμάνικου πολιτισμού και του ντόπιου: Ρουμάνοι (“Βλάχοι”) από την Υπερκαρπάθια (ιστορικοί Μαραμούρες)), Ρουμάνοι («Βλάχοι») από την κοιλάδα Τιμολ (στη Σερβία και τη Βουλγαρία).

Οι Ρουμάνοι από την Υπερκαρπαθία

Το 1918 και το 1919, η πλειοψηφία των Ρουμάνων και Ρουθηνάων πληθυσμών σε αυτήν την περιοχή ψήφισε υπέρ της ενσωμάτωσης ολόκληρου του Μαραμούρες στην Μεγάλη Ρουμανία. Αλλά οι διεθνείς δυνάμεις που επανενώθηκαν στη Διάσκεψη Ειρήνης του Παρισιού (1920) παραχώρησαν στη Ρουμανία μόνο το νότιο τμήμα του Μαραμούρες, που οριοθετείται στα βόρεια από τον ποταμό Τίσα.

Κοντά στα ηφαίστεια της Υπερκαρπαθίας μιλούν μια αρχαϊκή ρουμανική γλώσσα και έχουν μια πολιτιστική κοινωνία που ονομάζεται “Dacia”. Οι Ρουμάνοι στην

Υπερκαρπαθία ανήκουν κυρίως στο Πατριαρχείο Μόσχας.

Οι Ρουμάνοι από την κοιλάδα Τιμόκ

Όπως στη βόρεια Υπερκαρπάθια, και εδώ, νότια του Δούναβη, στην ανατολική Σερβία και τη βορειοδυτική Βουλγαρία σήμερα, ο τοπικός πληθυσμός εκρουμανίστηκε.

Σήμερα, οι Ρουμάνοι από το Τιμόκ μιλούν αρχαϊκά ρουμανικά, σε ορισμένες περιοχές παρόμοια με τη διάλεκτο Μπανάτ, σε άλλες παρόμοια με την Ολτενική. Ορισμένοι εκπρόσωποι Ρουμάνων στη Σερβία ισχυρίζονται ότι ο πραγματικός αριθμός τους είναι εκατοντάδες χιλιάδες. Όμως, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, ο αριθμός είναι δεκάδες χιλιάδες.

Περίπου 38.000 Ρουμάνοι ζουν στην κοιλάδα Τιμόκ, εκ των οποίων πάνω από 35.000 έχουν δηλώσει ότι είναι “Βλάχοι”. Δυστυχώς, οι Ρουμάνοι σε αυτήν την περιοχή δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τη ρουμανική γλώσσα στα σχολεία.

Ρουμάνοι από τη Βοϊβοντίνη

Περίπου 27.000 Ρουμάνοι ζουν στην Αυτόνομη Επαρχία της Βοϊβοντίνας και του Βελιγραδίου.

Στη Βοϊβοντίνη, η ρουμανική γλώσσα χρησιμοποιείται στη διοίκηση, στα δημόσια ιδρύματα, υπάρχει ρουμανικό σχολείο και Τύπος, και τα ονόματα των τοποθεσιών είναι επίσης γραμμένα στα ρουμανικά.